

KORABELI FÉNYKÉPFELVÉTEL

kisebbedtek, ahogy nőtt az ár, s végül a gyöngébb anyagúak nagy recsegés-ropogás közepette összeomlottak.

A hajnal nem találta többé Szegedet.”

Tömörkény István 13 éves volt, makói lakosú diák, akit édesapja lovas kocsin rokonai földerítésére küldött a víz másnapján, 13-án Szegedre.

Az árvíz 25. éves évfordulóján, felnőtt fejjel a Dugonics-Társaságban ekképp emlékezik: „... úgy emlékszem, Újszegednél beljebb nem eresztették a kocsit, onnan gyalog kellett bejönni, Torontál vármegye parancsolván a vizecske túlsó oldalán. Emlékszem, hogy az innesső oldalon ment egy fiaker a vízben, a vár felé, és az Oroszlán utca innenső végében vasladikok voltak. A közeli házban, ahová be kellett mennem a rokonság végett, nem volt túlságosan nagy víz, az új épület össze sem dőlt, csak a régi. Hordókra létrák voltak ráfektetve, azon jártak. Az apránként dülöngélő régi házból, ha valami holmi a víz tetejére került, a kutya bement érte és kifogta. Büszke volt rá nagyon. Nem is igen lehetett itt több büszke embert látni, csak ezt a kutyát.

Hanem azután arra lejjebb, amerre a ladik elvitt... borzalom volt látni.

*

A régi várost elvitte a víz, vele nemcsak a házakat és ingóságait, a régi városból, szokásaikból is majd mindent elvitt. A mogorva hajdúkat, átalvetős szíj-on rezes kardjukkal a pusztázókat. Három utca maradt a régi város régi nyomvonalán. Házai ennek is megmódosultak.”

Jókai június 13-án, jó három hónap múltán járt Szegeden. A látottakat így írja le: „Ezt a látványt se festő írónja, se író tolla nem képes megérthetővé tenni, ezt csak látni lehet. Utcákról szó sincs. A viharral együtt tartotta itt rettentő menyegzőjét az áradat, s ők ketten olyan orgiát csaptak itt, hogy egyik ház jobbra, másik balra dőlt. Az egész város Szegedből nem látunk egyebet, mint víz fölött úszó háztetőket, amint csodálatosan szétfacsarva, laposan elterülve, nyergesen meg-görbülve, féloldalt fordulva torlódnak egymás fölé. Itt nincs fal, csak sárhalmaz; a csónak fenekét horzsolja a félig állva maradt ablak szemöldökfája. A leszakadt háztetők alatt belátni a dőlt falak közé, némelyiken még látszik, milyen szépen ki volt festve, más házban látni a zongorát, amelyre a gazda cölöpöket feszített, vagy fönttartsa a mennyezetet, cifra nyoszolyák, fiókos szekrények ott úsznak az